

РЕШЕНИЕ

№ 36242

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6856** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. В. А. от [населено място], депозирана чрез
пълномощника му адв. В. А. от САК срещу Решение №1709/09.05.2025 г., постановено по НАХД
№17008/2024 г. на СРС, НО, 134-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление
№24-4332-022880/30.09.2024 г. на Началник група при отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Със
същото на касатора на основание чл.175, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП
е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00 лева и „Лишаване от право
да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 месеца.

В жалбата се твърди, че съдебния акт е неправилен и незаконосъобразен. Според касатора при
издаване на АУАН са допуснати множество ръкописни редакции на печатния текст, поради което
и се счита, че тези поправки водят до нарушаване правото на защита на санкционираното лице.
Релевират се доводи, че съдът е извел неправилни правни изводи в тази връзка. Твърди се, че е
налице разминаване между екземляра от връчения на касатора АУАН и този приложен по делото с
административната преписка в частта за липсата на подпис на свидетелите. По тези съображения
се иска отмяна на обжалваното решение. Моли се за присъждане на разноски и за двете
инстанции.

Ответникът по касационната жалба Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, чрез

процесуалния си представител гл. юрисконсулт С. М. в представен писмен отговор, оспорва същата с доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Административен съд - София-град, II касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №24-4332-022880/30.09.2024 г. на Началник група при отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Със същото на Р. А. на основание чл.175, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00 лева и „Лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 месеца. Наказанието е наложено за това, че на 27.08.2024 г., около 21:46 часа, А. е управлявал мотоциклет марка „Х.“, модел „Г. У.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като се движел по [улица], с посока на движение от [улица]към Околовръстен път. Същият бил спрян за извършване на полицейска проверка от св. С. – мл. автоконтрольор при ОПП- СДВР. По време на извършваната проверка водачът бил изпробван за алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер № 7510, с фабричен номер ARNA -0147. Техническото средство отчело наличие на 1,08 на хиляда промила в издишания въздух. На А. бил издаден талон за медицинско изследване № 087148. Същият се явил в указания срок в лечебното заведение, където доброволно предоставил биологични проби от кръв за изследване, за което бил съставен протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техните аналози. В предоставените за изследване проби от кръв от Р. В. А. се доказало наличие на 1,12 на хиляда етилов алкохол.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства СРС приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. Прието е за безспорно установено, кой е нарушителят и какво е извършеното нарушение /същото и не се оспорва/.

Въззивният съд е разгледал законосъобразността на обжалваното пред него НП на всички основания, като е приел, че в хода на АНП не са допуснати процесуални нарушения. АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи. Спазена е предвидената от закона писмена форма, като и двата процесуални документа съдържат всички реквизити, посочени съответно в разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Спазени са и сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя. Изложени са подробни мотиви, като е отговорено и на възраженията на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическите и правни изводи на районния съд. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства,

анализирайки същите, съдът обосновано и мотивирано е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че при установената фактическата обстановка е налице извършеното административно нарушение от страна на настоящия касатор. Пред настоящата инстанция са въведени същите основания, които са изложени и в жалбата пред РС, на които съдът подробно и обосновано е отговорил, поради което и касационната инстанция намира, че не следва да преповтаря изводите на първоинстанционния съд. В тази връзка изложените подробни мотиви в обжалваното решение изцяло се възприемат от настоящата съдебна инстанция и на основание чл.221, ал.1, изр.2 АПК настоящият съдебен състав препраща към същите.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника се дължат разноски в производството определени на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1709/09.05.2025 г., постановено по НАХД №17008/2024 г. на СРС, НО, 134-ти състав.

ОСЪЖДА Р. В. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.